

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. Z. J.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 3 lipca 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego

w (...) z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej kasacji obrońca skazanego M. J. zawarł jednocześnie wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 listopada 2019 r. sygn. akt II AKa (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 26 czerwca 2018 r. sygn. akt IV K (...), nie podnosząc na jego uzasadnienie żadnej argumentacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa przyczyną, dla której możliwe jest odstępianie od zasady sformułowanej w art. 9 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, i zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności związane z ciężkimi skutkami dla skazanego wynikającymi z wykonania orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04). Zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r. sygn. akt II KK 53/17).

Wstrzymanie wykonania wyroku może nastąpić tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt V KK 214/04).

Odnosząc powołane judykaty do realiów niniejszej sprawy należy przede wszystkim zauważyć, iż obrońca skazanego ograniczył się jedynie do sformułowania w kasacji wniosku o wstrzymanie zaskarżonego orzeczenia, nie powołując na jego uzasadnienie żadnej argumentacji faktycznej i prawnej.

Sąd Najwyższy po dokonaniu wstępnej kontroli kasacji z urzędu nie stwierdził także okoliczności wskazujących na konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. W szczególności treść podniesionych w kasacji zarzutów nie wskazuje na oczywistą ich zasadność, bez konieczności dokonania pogłębionej analizy i oceny.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.